

DECIZIE

20 mai 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu
Iurie Bejenaru
Iuliana Oprea

examinînd, fără înștiințarea participanților la proces, recursul declarat de către Bezrodnîi Vladimir,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Bezrodnîi Vladimir împotriva Serviciului Vamal cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 06 decembrie 2012, prin care a fost scoasă de pe rol cererea de chemare în judecată depusă de către Bezrodnîi Vladimir,

c o n s t a ță

La 17 octombrie 2012, Bezrodnîi Vladimir a depus cerere de chemare în judecată împotriva Serviciului Vamal cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii reclamantul Bezrodnîi Vladimir a indicat că la 05 septembrie 2012, a depus la Serviciul Vamal cererea prealabilă nr. B-433/12, solicitînd calcularea și achitarea indemnizației unice, pentru perioada de muncă în cadrul organului vamal 20 august 1997 – 12 februarie 2009, în mărime de 10 salarii medii lunare, reieșind din salariul de funcție pe care dînsul a deținut-o - specialist principal în cadrul Secției misiuni speciale, în care a fost restabilit prin hotărîrea Curții de Apel Chișinău din 16 august 2007, cu furnizarea informației detaliate privind modul de calculare al indemnizației date.

Prin răspunsul pîrîtului nr. B-433/12 din 19 septembrie 2012, dînsului i s-a comunicat că cererea nu a fost soluționată din motiv că aceasta a fost depusă tardiv, avînd în vedere că actele administrative, acțiunile sau inacțiunile organelor vamale, ale colaboratorilor vamali, pot fi atacate în termen de 10 zile calendaristice de la data comunicării actului sau efectuării acțiunii/inacțiunii.

Consideră reclamantul că răspunsul pîrîtului este neîntemeiat și ilegal, deoarece nu a contestat vre-un act administrativ al organului vamal sau vre-o acțiune/inacțiune a colaboratorilor vamali, dar a solicitat soluționarea unor chestiuni ce țin de raporturile de muncă pe care dînsul le-a avut cu pîrîtul, fiind reglementate de prevederile Codului muncii și Legii speciale privind „Serviciul în organele vamale” nr. 1150 din 20 iulie 2000.

Cere Bezrodnîi Vladimir recunoașterea răspunsului Serviciului Vamal drept ilegal și neîntemeiat, obligarea pîrîtului să modifice textul ordinului nr. 058-p din 10

februarie 2009 „Cu privire la demisia V. Bezrodnîi” cu introducerea mențiunii „...în legătură cu imposibilitatea îndeplinirii atribuțiilor constatată prin examenul medical de specialitate nr. 33 din 06 februarie 2009”, obligarea pîrîtului să-i prezinte un certificat în care să fie indicată mărimea salariului său în funcția de specialist principal al Secției misiuni speciale, în care a fost restabilit prin hotărîrea Curții de Apel Chișinău din 16 august 2007, cu calcularea a 10 salarii medii lunare pentru perioada 20 august 1997 – 20 august 2009, și cu furnizarea informației detaliate referitor la modul de calculare a indemnizației respective, precum și să fie încasată din contul Serviciului Vamal în beneficiul dînsului indemnizația unică în mărime de 10 salarii medii lunare, reieșind din informația pe care o v-a prezenta pîrîtul.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 06 decembrie 2012, a fost scoasă de pe rol cererea de chemare în judecată depusă de către Bezrodnîi Vladimir în temeiul art. 267 lit. g) CPC – reclamantul citat legal nu s-a prezentat în ședința de judecată, nu a comunicat instanței motivele neprezentării sau motivele sunt considerate de instanță ca fiind neîntemeiate, sau nu a solicitat examinarea pricinii în absența sa, iar pîrîtul nu solicită soluționarea pricinii în fond.

La 01 aprilie 2015, Bezrodnîi Vladimir a declarat recurs împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 06 decembrie 2012, solicitînd repunerea în termenul de declarare a recursului, admiterea recursului și casarea încheierii recurate.

În susținerea recursului Bezrodnîi Vladimir a indicat drept motiv de omitere a termenului faptul că nu i-a fost comunicată încheierea recurată, despre emiterea căreia a aflat doar la 19 martie 2015, cînd a primit răspuns la cererea sa depusă în adresa Curții de Apel Chișinău la 18 februarie 2015.

La 29 aprilie 2015, în adresa intimatului Serviciul Vamal a fost expediată spre cunoștință copia recursului declarat de către Bezrodnîi Vladimir.

Intimatul nu și-a valorificat dreptul procedural respectiv și nu a depus referință în termenul stabilit.

Prin prisma art. 426 alin. (3) CPC, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului în raport cu argumentele invocate în recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul urmează a fi respins ca fiind tardiv, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 427 lit. a) CPC, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

Conform art. 425 CPC, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la pronunțarea ei.

Din materialele pricinii rezultă că la 17 octombrie 2012, Bezrodnîi Vladimir a depus cerere de chemare în judecată împotriva Serviciului Vamal cu privire la contestarea actului administrativ.

Curtea de Apel Chișinău prin încheierea din 22 octombrie 2012, a primit în procedură cererea de chemare în judecată depusă de către Bezrodnîi Vladimir, fixând data examinării acesteia pentru 01 noiembrie 2015, ora 09⁴⁵, concomitent fiind citate părțile pentru ședința de judecată respectivă (f.d. 1, 8).

Potrivit procesului-verbal din 01 noiembrie 2012, la ședința de judecată a instanței de apel s-a prezentat doar reprezentantul pârîtului Serviciul Vamal – Mariana Manoli, din care motiv, aceasta a fost amînată pentru data de 06 decembrie 2012, concomitent, fiind citat repetat recurentul-reclamant Bezrodnîi Vladimir (f.d. 11-13).

Totodată, nici la ședința de judecată a Curții de Apel Chișinău din 06 decembrie 2012, recurentul-reclamant Bezrodnîi Vladimir nu s-a prezentat.

Astfel, prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 06 decembrie 2012, a fost scoasă de pe rol cererea de chemare în judecată depusă de către Bezrodnîi Vladimir în temeiul art. 267 lit. g) CPC – reclamantul citat legal nu s-a prezentat în ședința de judecată, nu a comunicat instanței motivele neprezentării sau motivele sunt considerate de instanță ca fiind neîntemeiate, sau nu a solicitat examinarea pricinii în absența sa, iar pârîtul nu solicită soluționarea pricinii în fond.

Prin adresa nr. 2a-1049/12 din 12 decembrie 2012, Curtea de Apel Chișinău a restituit recurentului-reclamant cererea de chemare în judecată și anexele (f.d. 17).

Iar, la 01 aprilie 2015, Bezrodnîi Vladimir a declarat recurs împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 06 decembrie 2012, solicitînd repunerea în termenul de declarare a recursului, admiterea recursului și casarea încheierii recurate.

În conformitate cu art. 116 alin. (1) și (3) CPC, persoanele care, din motive întemeiate, au omis termenul de îndeplinire a unui act de procedură pot fi repuse în termen de către instanță. La cererea de repunere în termen se anexează probele ce dovedesc imposibilitatea îndeplinirii actului. Totodată, trebuie efectuat actul de procedură care nu a fost îndeplinit în termen (să fie depusă cererea, să fie prezentate documentele respective etc.).

La caz se reține că, recurentul-reclamant Bezrodnîi Vladimir în cererea de recurs, solicitînd repunerea în termenul de declarare a recursului a indicat drept motiv de omitere a termenului faptul că nu i-a fost comunicată încheierea recurată, despre emiterea căreia a aflat doar la 19 martie 2015, cînd a primit răspuns la cererea sa depusă în adresa Curții de Apel Chișinău la 18 februarie 2015.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că acest motiv nu poate fi apreciat ca fiind justificativ, or, recurentul-reclamant trebuia să depună diligența necesară de a se informa la ce etapă de examinare se află cererea sa de chemare în judecată și după caz să facă cunoștință cu încheierea recurată.

În acest sens, instanța de recurs reține că în cererea de repunere în termen recurentul nu a indicat nici un argument din care cauză s-a adresat Curții de Apel Chișinău, privind eliberarea informației ce se referă la cererea sa de chemare în judecată, tocmai la 18 februarie 2015.

Astfel, ținînd cont de faptul că prezentul recurs a fost declarat abia la 01 aprilie 2015, adică peste 2 ani și 4 luni, cu încălcarea evidentă a termenului prevăzut de art. 425 CPC, fără a fi indicat vre-un motiv justificativ în vederea argumentării omiterii termenului legal, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Bezrodnîi Vladimir urmează a fi respins ca fiind depus în afara termenului legal.

Instanța de recurs accentuează că o asemenea soluție este compatibilă cu standardele înscrise în textul art. 6§1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, încuviințarea exercitării unei căi

ordinare de atac în urma rămânerii definitive a actului jurisdicțional valabil adoptat în lipsa unor circumstanțe fundamentale și obligatorii, ar însemna de fapt încălcarea principiului securității raporturilor juridice și a drepturilor celorlalte părți la un proces echitabil.

În susținerea opiniei enunțate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție invocă și hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului în speța Melnic c. Moldovei din 14 noiembrie 2006, definitivă din 14 februarie 2007, precum și hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului în cauza Ponomaryov c. Ucrainei (hotărârea din 03 aprilie 2008, definitivă din 29 septembrie 2008), unde se notează că deși în speță nu era vorba despre desființarea unei hotărâri judecătorești definitive și irevocabile în urma admiterii unei căi extraordinare de atac în lumina unor circumstanțe nou descoperite, ci de redeschiderea unui proces prin repunerea în termenul de introducere a unei căi ordinare de atac, totuși reînnoirea acestui termen pentru motive neconvingătoare, reprezintă o soluție care ar putea înfrânge principiul securității raporturilor juridice într-un mod similar cu o cale extraordinară de atac.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că recursul a fost depus cu omiterea termenului prevăzut de art. 425 CPC, în lipsa temeiurilor de repunere în termen, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat de către Bezrodnîi Vladimir, ca fiind depus tardiv.

În conformitate cu art. 427 lit. a) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e:

Se respinge cererea lui Bezrodnîi Vladimir de repunere în termenul de declarare a recursului.

Se respinge recursul declarat de către Bezrodnîi Vladimir, ca fiind depus în afara termenului legal.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței, judecător

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Iuliana Oprea